XXIII. évfolyam. Csáktornya, 1906. március 11-én. 10. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Nyilttér petitsora 0 fillér.

Felelős szerkesztő: DÉKÁNY MIHÁLY. | Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF. | Kiadó és laptulajdonos: STRAUSZ SÁNDOR.

Az önnevelés kötelessége.

A lykurgusi álláspontra, a mely egy egész népet sablon szerint akarna nevelni, többé bizonyára sohasem térünk vissza és valószinüleg csak ama nézet érdemes az előrehaladott, erkölcsös fejlődésre, a mely a nevelésnél az egyes ember egyéniségét tartja szem előtt.

Ha az ó- és ujkor történelmét lapozgatjuk, hol találjuk a nevelésnek szebb példányképét, mint az athéneknél, a kik minden embernek a szabad szellemi fejlődésre alkalmat szolgáltattak? Ha ott a föld egy kis részén minden egyesitve volt, a mi nagyszerüt a görög müvészet teremtett, a hol a filózófiát nyilt iskolában tanitották és a szinpad kivétel nélkül minden polgár előtt nyitva szabad volt; ha tehát a müveltség, a mely után minden későbbi korszak ideális költője és tudósa kezét kinyujtotta, ott fejlődött: akkor nem szabad másrészt felednünk, hogy a mi korunk majdnem mindenütt elèg müvelődési eszközt összehalmozott, hogy a legtöbb embernek, ha komoly akarata van, az önmüvelődést lehetővé tegye. Hogy ennek legszebb gyümölcse gyanánt ismét csak a magasabb morális fogékonyságot, a legtisztább humanitást üdvözölhetjük: ez magától értetődő dolog.

Amint tehát minden belátó-ember az emberiség haladását az ember fejlődésében látja: úgy viszont a gaztetteket, bűnöket és hibákat, melyek az emberiségen foltot ejtenek, sem keresheti annak eredeti romlottságában, hanem egyedül az egyéni hajlamokban és, a mi még több, ama viszonyokban fogja őket fölelni, a melyek látása alatt vagy az egyes ember, vagy pedig egész rétegek fejlődtek.

Akármilyen homályosnak tünjék föl előttünk egy embernek benseje és eljárása: megértjük mégis mindkettőt, ha megtudjuk, hogy micsoda viszonyok és vonatkozások közölt fejlődött az ő egyénisége.

De ki van-e ezzel az erény és erkölcsösség elégitve? Ki van-e azzal alapitva, ha majdnem naponként kénytelenek vagyunk azt a régi mentséget megismételni: »Valjon mi jobb fejlődhetett az emberből ezen nevelés, eme példa, annyi elhanyagolás mellett a jónak felébredésére és fejlesztésére«? De ez az igazi eredendő bűn, a mely nemzetségről nemzetségre átszáll, hogy nagyon gyakran félreösmerjük, vagy föl nem ismerjük azt, a mivel a fejlődő generatiónak tartozunk. Rendesen azt hiszik, hogy elég, ha a gyermekeket nagy bűnök megfigyelésétől visszatartjuk; mintha elegendő volna, ha őket csak a lopás, rablás, gyilkolás ellen biztositjuk. A könnyelmüség, harag, koketteria, rendetlenség, élvezethajhászás és felületesség mindennapi megfigyelése nem hat-e erkölcstelenitőleg fiatal lelkükre? Mit használ a szülők és nevelők legszebb erkölcsi beszéde és tanitása, ha nem csatlakozik hozzá a jó és szépnek példája?

Minden embernél elérkezik azon idő, midőn ama mentség, hogy »rosszul van nevelve« többé nem elegendő.

Nem kérdezi az állam, vagy a társadalom, hogyan és hol nevelkedett? Hanem felelőssé teszik cselekvése és müködéséért és ehhez a legteljesebb joguk van.

Az emberszeretet és tolerancia alapeszméje mellett tehát igen komoly fölhivást kell intéznem az önnevelés érdekében, ha az alapeszme nemcsak lágyszivü fràzis akar lenni, és a helyett, hogy erkölcsösen fölemelne, csak mélyebbre sodor.

Az igazi emberbarát az eltévedtet mindenkor szeretettel elfogja választani a hibától, de az utóbbit szépiteni nem fogja soha. Ama komoly és haragos szó, melyet az erkölcsösen érző társadalom azon hibákról, melyek őt szennyezik, hallat: az eltévedtre mindig a leghatásosabb utbaigazitás leend.

A mikènt az athéni izlés fejlődött és ama fenséges müveken, melyek érzéki és lelki szeme elé naponta tárultak megerősödött: épugy az emberi élet és szellem fejlődése a nem egészen nyers és müveletlen ember előtt a fenséges alakoknak egész sorozatát tárja föl, ugy, hogy ezek megfigyelése elegendő arra, hogy a gyengének erőt nyujtson és az erkölcsileg ingadozót magasabb érzelmekre löllelkesitse, költészetünk nagy hőseire vetett egyetlenegy komoly gondolkodó pillanat kell, hogy elég legyen ahhoz, hogy magasabb ambitiót ébresszen föl bennünk.

S hogyan dolgoztak ezen nagy emberek önmagukon, mily komolyan vették saját emberi kiművelődésüket, a mely nélkül sohasem sikerült volna nekik oly nagy dol-

TÁRCA.

Juči és Jani.

Irta: JULIUS.

I.

A Jani gyerek behozta mind a négy szürkét a tanyáról és odaállitotta őket a zsalugáteres ablakok alá, hogy a Juci gyönyörködjék bennük addig, mig ő azok sörényét tengeri csuhába fonja. Erre ugy sem ér rá Juci holnap, mikor majd a Mihály bátya, meg a Sára ángyi ülnek mellette a szekéren és beszélik tele a fejét a hitvestársi kötelességről.

Nézze meg hát most la! Olyan mind a négy, hogy különbb még a palotás biró gazda istállójában sincs. Annak pedig vármegyékre szóló hires lovai vannak.

No de nem is azért viseli ám azoknak a Jani gyerek a gondját, hogy meszes zsidó gebéivel versenyezzenek. Nem bizony! Hanem, hogy tisztességére szolgáljon neki is, meg az öreg Szabó Márton gazdának is, ki mellesleg mondva a negyvennyolcas időben, mikor a megboldogult Karikás hadnagy ur vezénylete alatt a Nyires körül tanyázott, olyan lovaslegény hirében állott az Alföldön, hogy napfeljöttétől naplenyugtáig a nagy Sárréten keresztül megtudta járni Szentes városát és ezalatt a leghüségesebben elvégezte az ispinoi tisztet.

Még ma is büszke erre az öreg gazda, pedig hajh! sok viz lefolyt már azóta a Tiszán. Büszke arra; hanem azért büszke a Jani gyerek kezelése alatt lévő négy szürkére is, a melyeken még az irigység sem talál kifogásolni valót. A Jani gyerek nagyra is van vele, mert tudja, hogy ebben neki is nagy az érdeme. Most azonban még is izgatottan köti őket az ablakok alatt álló egyik akácfához s még izgatottabban cibálja pántlikának a kötényébe dugott tengeri csuhákat. Sőt ha nem restellené, káromkodna is egy cifrát hozzá, amiért az ő fáradságának ilyen jutalma lett.

Az ám! tengeri töréskor már negyedfél esztendeje lesz, hogy a szürkéket szemefényeként őrizgeti s ugyanannyi ideje, hogy abban a szép reményben ringatja magát, miként jutalmul a Juci leányt ültetik az ölébe!

— No Jani! — dünnyögi magában — őrizhetted hát a te nagy hüségeddel. Fizetségbe kapod is most a tengeri csuhákat, hogy még egyszer felcicomázd a szürkéket, mielőtt holnap kiadná az uj gazda a passzust . . . . Hejh Juci, Juci, beh' más életet táplálta! a keblemben!

És a szegény Jani gyerek olyanokat sóhajt a levegőbe, hogy szinte meglebben a Hüszár sörénye belé. De hát nem azért került ő tavaszi szántáskor a tekintetes sorozó-bizottság elé, hogy még a bánatát sem tudná egy amolyan leány előtt elrejteni, a kit holnap más visz a kopott tornyu templomba.

El is rejti biz' ő, ha még egyszer annyi erejébe kerülne is és olyan pattogós nótára gyujt, hogy mikor e strófához ér:

Vasárnap elmegyek a babámhoz,
Megkérdezem, jön-e hozzám vagy máshoz?
Ha nem jön, maradjon magának,
Találok én jobb szeretőt magamnak!

csak ugy toporzékol előtte mind a négy szürke, mintha csak kállai kettőst tánczolnának.

Erre a nótára aztán a zsalugáteres ablakok egyike is kinyilik s a Juci lány félénken dugja ki rajta szőke fejecskéjét.

Jani nem néz oda, pedig jól hallotta a zsalugáter vaskapcsának zörgését s ugy tesz, mintha észre sem venné Szahó Márton egyetlen leányát, ki olyan halovány egy menyasszony, hogy még a sirba is pirosabb orcával kellene elköltözni. Juci pedig csak némán bámul a toporzékoló lovakra s mikor az akácfa árnyékában álló Jani nótájának ez a strófája: »Találok én jobb szeretőt magamnak,« fülébe csapódik, nagyot dobban a szive s olyan keservesen néz arra az akácfára, hogy a köny is kicsordul szemeiből.

De nem hiába!

Az az akácfa egy olyan jó, szelid fiut takar el szemei elől, kinek az arcza mindörökké bevésve a Juci szivében.

Igen, a Jani az ott! — suttogja piciny ajkaival. Hogy dalol . . . pedig hejh! nagyon fáj annak a szive . . . Szegény Jani . . . Szegény Jani . . .

Azután odatámasztja homlokát az ablak keresztfájához s a Jani dalolása mellett a gondolataival elszáll messze pirosló pipacs s íllatos szikfütől ékesitett rétiföldekre, a sárguló kalászok hullámaitól övedzett tanyára, a Forgó malomba, a víg leányoktól felkeresett bóni-kúthoz és ki tudja, hogy hová, hol egykor a Jani gyerekkel játszott, mulatott; hol együtt szőtték a boldog gyermekkor édes álmait és a hol a két gyermekszív ugy összeforrt, hogy csak a halál fagyos keze választhatja el egymástól.

Égszin szemeiből csöndesen peregnek orcáin végig a könyek s keble elszorul, mintha messze szárnyaló gondolatain átszövődve e pillanatokban

gokat teremteni; s igy halhatatlansàgukat is kiérdemelni és biztosítani! —

Némely férfi vagy nő, a ki könnyelmüség és kötelesség mulasztás utjára lépett, bizonyára ellenkezőleg cselekedett volna, és sok fiatal leány inditattva érezte volna magát, hogy egyszer ön önmagáról komolyan gondolkozzèk: ha egy ember, a ki nem az ő társaságukhoz tartozik, valami helytelen dolgot cselekedett, vagy ha oly hibában szenved, melyet naponta megfigyelhetnének a nélkül, hogy e miatt megbotránkozni, vagy ezen meghökkeni kénytelenek lennének

CSELKÓ JÓZSEF.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hir.** Báró Poten táborszernagy, lovassági főfelügyelő folyó hó 11-én este Varazsdra érkezik, hol 12-én és 13-án a Varazsdon állomásozó lovasság felett hivatalos szemlét tart. Báró Poten az osztrák-magyar hadsereg lovasságának főfelügyelője 14-én este Csáktornyára jön s itt 14-èn tart szemlét a helybeli lovasság fölött.

— **Eljegyzés.** Selinger Gizella kisasszony helybeli divatárusnőt eljegyezte Stern Kálmán, a Zrinyi kávéház főpincére.

— **Dalverseny Nagykanizsán.** Szép ünnepség szinhelye lesz ez év augusztus 19. és 20 napján Nagykanizsa városa. A Dunántuli Dalszövetség e két napon tartja ott versenynyel egybekötött hetedik dalünnepét. A kulturális és hazafias ünnepre már erősen készülődik Nagykanizsa város közönsége, élén a házigazda tisztségét betöltő nagykanizsai Irodalmi ès Művészeti Kör-rel, mely derekasan működik a szép ünnepség sikeréért A Szövetség Nagykanizsán székelő választmánya most állapította meg az ünnepség műsorát, melyet lelkes felhivás keretében e napokban küld meg a szövetségi dalegyesületeknek. A versenyzés három csoportban lesz: I. Nehèz műdal csoport. Versenykar: »Dalforrás« irta Kirchner Elek. II. Műdal csoport. Versenykar: »Honszeretet« irta Révfi Géza. III. Népdal csoport. Versenykar: »Szomorú füzfának . . .« irta Huber Miksa. A versenyben egy—egy dalegylet 16-nál kevesebb és 32-nél több énekessel nem vehet részt. — Összkarokul 4 mű tüzetett ki: 1. »Hymnus« (Kölcsey) Erkel Ferenctől. 2. »Daloljatok« Szövegét és zenéjét irta Hoppe Rezső. 3. »Szabadság, dicsőség« Kőnig Pétertől. 4. »Szózat« (Vörösmarty) Egressytől. A 2-ik számu öszkarban csak az I. és II. csoportban résztvevő dalegyletek vesznek részt. A versenyre való jelentkezés határideje 1906. május 1. Jelentkezések a szövetség titkárának címére (Gürtler Ferenc, Nagykanizsa) intézendők. A dalünnepen résztvevők elszállásolásáról, valamint a kedvezményekről a rendező-bizottság gondoskodik. A versenyre már a felhivás kibocsátása előtt is szép számmal jelentkeztek a delegyesületek.

— **Városi képviselő választás.** A járási főszolgabiró 1105/906 számu rendelete folytán ezennel közhirré tétetik, hogy Csáktornya nagyközségben a képviselő testületnek 1886 évi XXII. tc. 41 §. értelmében leendő ujra alakitására határidőül f. évi március hó 20 napjának délelőtti 9 órája a községháza tanácstermèbe kitüzetett. Miről a választó közönség azzal értesitetik, hogy a szavazás reggeli 9 órakor veszi kezdetét és délutáni 4 óráig tart. Csáktornya, 1906. március hó 8-án. — A községi elöljáróság.

— **A Murába dobott adóskönyv.** Festetich Jenő gróf az 1885 évi XXIII. tcikkben biztositott jogánál fogva ugy a Dráván, mint a Murán hajómalmok után bizonyos bérösszeget szed Ezeket a bérösszegeket a malom tulajdonosok nem szivesen fizetik, mert azt hiszik, hogy ennek a szedéséhez Festetich Jenő grófnak nincs is joga. Sőt vannak olyanok is, a kik az emlitett törvényt felületesen ismerve, épen erre a törvényre való hivatkozással izgatják a malomtulajdonosokat a bérösszegeknek a megtagadására. Ily körülmények között nagyon természetes, hogy sok a hátralékos s mivel e bérösszegek aránylag kicsinyek, a hátralèkok behajtása a községi biróságok előtt sommás uton gyakran eszközöltetik. Folyó hó 9-én is ilyen hátralékos bérösszegeknek a behajtása céljából Bottornyára mentek Kayser Lajos grófi titkár és Tomka György szentrókusi ispán. A községházához vagy 25 hátralékos volt beidézve, a kik sehogyan sem akartak fizetni, sőt fenyegető magatartást tanusitottak. Tárgyalás közben egyszer csak a beidézettek közül hirtelen előugrik Kolmanics Jakab, s mielőtt megakadályozhatták volna, fölkapta a grófi titkár előtt levő azon könyvek, egyikét, melyben a bérhátralékok voltak nyilvántartva s avval elfutva, beledobta a Murába. Ugyan utánna ment egy községi elöljáró, de azt életveszélyesen fenyegette az esetre, ha közelébe merne menni.

— **Öngyilkos aggastyán.** Medved László VIII. hegykerületi, kopaszhegyi 66 éves földmüves már hosszabb idő óta betegeskedett. Az asztma gyötörte a szegény embert utóbbi időben annyira, hogy az élet is elviselhetetlennek látszott előtte. A fájdalom és kin azután folyó hó 4-én öngyilkosságra birta a szenvedő öreget. Mikor hozzátartozói künn voltak az udvaron s csak maga volt a szobában, levette a falról a vadászfegyvert, szivének irányitotta a csövet és egy kamps bottal a ravaszt elrántva szíven lőtte magát. A lövés a szivet és a májat teljesen összeroncsolta s az öngyilkos azonnal szörnyet halt.

— **Aranybánya a Mura fenekén.** A Zalá-ból vesszük át a következő közgazdaság tekintetében Muraközt is nagyban érdekló hirt: »Érdekes felfedezésről ad hirt tudósitónk. Eszerint a Murafolyó feneke igazi aranybánya. A felfedezést Sporzon Pal, a debreceni tanintézet igazgató-tanára tette, aki a Mura folyó iszapját vette megfigyelés alá és nyomára jöttek annak, hogy a Mura iszapja egész aranybányát rejt magában. Az aranybányák megnyitásához tudvalevőleg technikai erő kell s ezután a kibontott rétegekből törmelékképpen előkerült aranyat mosással kell értékessé tenni. Sporzon Pal rájött arra, hogy ezt a technikai erőt elvégezte a sebes folyásu Mura, amely valahol aranybányákban fakad. Évszázadok óta magával hozta az aranyat és az a folyó fenekén az iszapban rakódott le. Mikor ez az eredmény nyilvánvalóvá lett, Sporzon és több társa a Mura sok helyén próbát tettek. A

---

is, hogy az ő összeforrt szivők elválasztásához nem kell a halál fagyos kezét várnia, mert hiszen ugyanezt a szolgálatot teszi majd holnap a cifra kovácsé, az ő vőlegényéé is, akiért most meg kell válni mindentől és mindenkitől, amit és akit csak szeretett. Csöndes zokogása elhat a Jani gyerekhez is, ki erre halkan elhagyja a nótát s az ablak felé fordulva ijedt tekintettel találkozik a Juci leány könybe uszó szemeivel. . . .

A naptányér lassan-lassan alábukik a nádas fedelü vityillók mögött s visszanéző sugaraival lángba boritja az azur égen uszó óriási felhőhegyeket. Mindegyike ragyog, mintha egy kitört vulkán volna, mely kiömlő lávájával a világot készül megaranyozni.

Az égő felhők Szabó Márton gazda fehérre meszelt házát is pirosra festik, s az előtte álló akácfák lombjait oda rajzolják a piros falra, melyen a falevelek árnyai ugy játszadoznak, ahogyan rajtuk az esti szél végig suhan.

Juci orcái is rózsásak lesznek s az égő felhők fénye százszorosan visszatükröződik nedves szemeiben.

Jani sokáig bámul reá, sokáig nézi azt a vakitó arcot, melyet a szőke fürtök még ragyogóbbá tesznek. Kezéből kihull a sörényfonó tengeri pántlika s szive dobbanása hirtelen eláll, hogy aztán még gyorsabban neki kezdjen a lüktetésnek. Fejébe szökik a vér, forog vele a föld; a fa, a ház s odatámolyog közel az ablakhoz.

Juci nem szól, csak néz — — néz — — épugy mint a Jani gyerek.

Két sóhaj röppen az égbe s Jani halkan, búsan, búsabban a pásztorfurulyánál, megszólal:

— Juci, te sirsz?

Oh, de hogy vannak ám ezek a szavak kimondva?! Ugy, hogy még a földet is megindítaná, a pogány szive is meglágyulna rajta.

Juci e szókra szemeihez kap és letörli fájdalmának kiáltó tanuit. Azután kinyujtá jobb kezét az ablakon és ő is csöndesen, lágyan, lágyabban az ég zephirénél, odasóhajtja a Jani gyerek felé:

— Szegény fiu!

Jani mellére szoritja a kinyujtott puha kezet s hévvel kérdi:

— Hát sajnálsz!

— Nem. — Szól röviden a leány.

— Nem?

— Nem. — Ismétli az, magasra dagadó kebellel. Nem sajnállak: — szeretlek.

Jani, mintha az aranyos felhőkből az ég minden kincse zuhant volna mellére, ugy áll Juci ablaka előtt. Ajkára ujra nem jönnek szavak, ujra néma. Szürkéi azonban türelmetlenkedni, toporzékolni, kapálódzni kezdenek s ez szóra hozza, ez felrázza őt meglepetéséből.

— Köszönöm Juczi — mondja azután. — Köszönöm, nem csaltál meg, az ég áldjon meg érte, bár szive most még jobban fáj.

És megszoritva Juci kezét, lovaihoz akar sietni. Juci visszahuzza: báresak ne huzná!

— Itt hagysz? — kérdi aztán remegve.

— Itt, itt Juci! Majd holnap eljön érted a cifra kovács, az uj gazda. Még akkor elviszlek az Isten házába, hogy hűséget fogadjatok egymásnak, azután nekem többé itt nincs helyem.

— Soha többé?

— Soha.

— Aztán hová mégy?

— A nagy világba.

— A nagy világba?

— Oda, igen.

— Szép az a nagy világ?

— Nem tudom. Annyit halottam, hogy nagy, mert sokan elférnek benne.

— Talán még én is . . .?

A Jani gyerek elsápadt és önkéntelenül mondja:

— Tán még te is . . .?

— Igen, ismétli Juci, tán még én is.

Azután összeteszi kezeit és ugy kéri Janit, hogy vigye magával.

Az égő felhők a nap utolsó sugarával eltünték az égről s csupán, itt-ott látszik egy-egy lila folt, az is a Jani arcát teszi sápadtabbá, ki halkan suttogja:

— Juci meggondoltad-e?

— Meg. Régen gondolkozom ezen.

— Én szegény vagyok ám.

— Én még szegényebb most. Viszesz?! kérdi Juci határozottan.

Jani agya forrni kezd s még jobban forog vele a föld, mint pár perccel előbb. A Huszár türelmét veszitve felnyerit s a többi három szürke ismétli, Jani forrongó agyában pedig egy pokoloki dondolat villámlik át.

— Viszlek! — mondja aztán hirtelen s a szürkékhez sietve a villám határa pattan. Juci bus arca megváltozik s kimondhatlan öröm és boldogság sugárzik rajta. Ő tudja Jani gondolatát. Nem bánja, hiszen nagyon, de nagyon szereti. Jani látja a hirtelen változást, remegő hangon csak annyit súg Jucinak:

— A bóni-kutnál! Aztán megszoritja a Villám oldalát s szürkéivel kivágtat az udvaron.

(Folytatása következik.)

folyó felső, középső és alsó folyásánál is megvizsgálták az iszapot s mindenütt aranyat találtak. Sőt, mert a Mura évtizedben változtatta folyását, régi folyása helyén a földrétegeket is megvizsgálták és nyomára jöttek annak, hogy a porszemek ott is tele vannak aranynyal. Az eredmény nyomán szük körben propagandát csináltak s ennek eredménye az a nagygyülés, amely mult vasárnap délután Budapesten volt. A gyülésen Sporzon és társai beszámoltak a kutatás eredményével s a jelenlevők kimondták a Mura folyó aranytartalmának kihasználására alakitandó részvénytársaságot«.

— A ZOLTÁN-féle CSUKAMÁJOLAJ azért örvend oly nagy elterjedésnek, mert tápereje igen nagy s a gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Páratlan szer különböző gyermekbetegségek elháritására, mert a gyermekek erejét és ellenálló képességét növeli. Üvegje 2 korona a gyógyszertárakban.

— **Hirdetmény.** Az 1898 évi XIX. tc. 45 §-a, és ezen törvény végrehajtása tárgyában a m. kir. földmivelésügyi miniszter ur által 15.217/1899 szám alatt kiadott rendeletnek 212—231 §-ai értelmében Csáktornya község volt urbéres közbirtokosságának alakuló gyülése Csáktornya községben a községházán 1906 évi március hó 26-án delelőtt 9 órakor a közigazgatási erdészeti bizottság kiküldöttjeinek közremüködésével fog megtartatni. — Tárgysorzat: 1.) A szavazásra jogosultak jegyzékének összeállitása és evvel kapcsolatosan a birtokjogosultság arányrészeinek megállapitása. 2.) A közösen használt erdő gazdasági ügyvitelére vonatkozó szabályzat megállapitása. Felhivatnak tehát az összes erdőbirtokosok, hogy a közös erdő használatában való jogosultságuk megállapitása végett ezen alakuló-gyülésen annál is inkább jelenjenek meg, mert elmaradásuk az alakuló-gyülés megtartását akadályozni nem fogja. Alsólendván 1906 évi március hó 1-én. Hraboszky Kelemen m. kir. főerdész mint a közig. erd bizottság kiküldöttje.

— **Nem jó a fegyverrel játszani.** Február hó 26-án, vasárnap d. e. 10 órakor Jambrovics János orehovicai lakos Bálint nevü 18 éves fia azzal a szándékkal vitte ki a kertbe apja vadászfegyverét, hogy varjut lő. Hamar társai is akadtak, akik közül Branovics Ferenc 15 éves suhanc, ki a félszerben elhelyezett fegyvert magához véve, azt Jambrovicsra fogta. Jambrovicsot figyelmeztették társai a veszélyre, de ő azt mondotta: »Csak játszék vele, nincs megtöltve«. Ebben a pillanatban eltünt a fegyver mindkét csöve s Jambrovics fejen találva, holtan rogyott össze.

A legjobb száj- és fogápolás a dr. Feles fogorvos ***Stomatin*** száj- és fogápoló szereivel érhető el, melyeket, a legkiválóbb fogorvosok legkitünőbbeknek ismertek el és mindenkinek ajánlják. Számos kiállitáson első rendü érmekkel vannak kitüntetve. ***A Stomatin fogpor Stomatin fogpaszta és Stomatin fogkrém*** alakjában előállitott fogtisztitó szerek rövid idei használata által a fogak tiszták, ragyogó fehérek lesznek és állandóan tiszta, fehér és ép állapotban megtartatnak. ***A Stomatin száj-viz*** kitünően desinficiálja a szájüreget és a fogközöket, elháritja a rothadást és a száj kellemetlen szagát és a foghust és fogakat conserválja. Egyszeri kisérlet mindenkit e praeparatumok állandó fogyasztójává teszi, mert a meglepő siker a legjobb dicséret. Kapható Csáktornyán: Mráz Testvérek és Gráner Testvérek füszerüzletében és Pethő Jenő gyógyszertárában.

— **Szabályrendelet a kéményseprési iparról.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága a folyó évi február hó 12-én tartott megyei gyülésen a kéményseprői állás betöltése és a kéményseprési ipargyakorlása nézve az 1897 évi 28080 számu kéményseprési szabályzatát megváltoztatta és ujat alkotott. Az uj szabályrendeletnek a közönséget érdeklő fontosabb intézkedései a következők:

3. §. Minden használatban levő kémény és takarék-tűzhely havonkint legalább egyszer, ott azonban, hol a napnak nagy részén, vagy éjjel is tüzelnek, havonkint legalább kétszer tisztitandó.

4. §. A kéménysöprésért járó dijak következőleg állapittatnak meg:

1. Egy földszinti ház egyszerrü, vagy orosz kéménye egyszerü söpréseért 24 fill. 2. Emeletes ház egyszerü, vagy orosz kéménye egyszeri söpréseért 40 f. 3. Egyszerü orosz kémény egyszeri kiégetéseért 80 f. 4. Szögbemenő orosz kémény egyszeri söpréseért 1 K. 60 f. 5. Uj kémény lehuzásáért 1 K. 6. Egy és két sütős takarék-tűzhely egyszeri söpréseért 20 f. 7. Három vagy több sütős takarék-tűzhely egyszeri söpréseért 30 f. 8. Nagy vaskályha (50 cm. átmérőn tul) egyszeri söpréseért 40 f. 9. Kis vaskályha (50 cm. átmérőig) egyszeri söpréseért 20 f. 10. Svédkályha egyszeri söpréseért 80 f. 11. Maláta- és sörgyárakban a malátapörkölő egyszeri söpréseért 8 K. 12. Füstölő kamara egyszeri söpréseért 40 f. 13. Egy kémény kikenéseért 2 K.

Azonban ettől eltérőleg:

a) gyári kémények tisztogatási dija 20 méter magasságig 6 K. azontul 8 K. állapittatik meg, beleértve ezen összegbe a füstcsatornák tisztogatási dijat is;

b) éjjel április 1-től szeptember 30-ig esti 10 órától reggeli 4 óráig, október hó 1-től március hó 31-ig esti 9 órától reggeli 5 óráig a tulajdonos kivánságára végzett munka után 50%-kal magasabb dij fizetendő.

A kéménytulajdonosnak jogában áll a kéménynek tisztogatásáért járó dijakat évi átalányban megállapitva fizetni; a kéményseprő pedig köteles ezt elfogadni.

Ez esetben minden egyes kémény, valamint az ahhoz tartozó kályha és csövek, takaréktüzhely és annak csöveiért, ha ezek azok közé tartoznak, amelyek a jelen szabályrendelet 3 §-a értelmében havonkint legalább egyszer tisztitandók, egy évre az egyszeri tisztitásért megállapitott dij tizenkétszeresen, ha pedig azok közé tartoznak, a melyek a 3 §-a értelmében havonkint legalább kétszer tisztitandók, egy évre az illető dij huszonnégyszeresen fizetendő utólagos negyedéves részletekben.

6. §. A kéménysöprés alkalmával a kéményseprő meggyőződést szerez magának arról, hogy az illető épületekben s különösen a kémények közelében megvan-e tüzvész ellen a kellő rend.

Az e részben tapasztaltakra, vagy tüzrendőri szabályokkal ellenkező dolgokra az illető házbelieket figyelmeztetni, sőt szükség esetén a rendőrhatóságnál jelentést tenni tartozik.

A söprés, amennyiben a házbeliekre kellemetlenséggel járna, délelőtt 10 órától délután 1 óráig, nem teljesithető.

10. §. A kéményseprő, vagy bárki, a ki a jelen szabályrendelet határozatai ellen vét, amennyiben cselekménye nem az 1879. 40. tc. 141 §-ába ütközik, az iparhatóság által 100 K. terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

11. §. Zalavármegyében az 1884. XVII. tc. 16 §-a alapján Nagykanizsa kivételével 17 kéményseprési kerület alakittatott, melyek közül Muraköz az V., VI. és VII. kerületekbe tartozik, még pedig:

V. kerület magában foglalja a csáktornyai járásból Csáktornya nagyközséget, a csáktornyai, őrségi, bottornyai és murasiklósi körjegyzőségeket és drávacsányi körjegyzőségből Zrinyifalva, Tótfalu és Nagyfalu községeket, valamint Poleva és Fazarnica pusztákat;

VI. kerület magában foglalja a perlaki járás községeit;

VII. kerület magában foglalja a csáktornyai járásból a stridói, muraszentmártoni, felsőmihályfalvai, viziszentgyörgyi, muraszerdahelyi körjegyzőségeket és a drávacsányi körjegyzőséget Zrinyifalva, Tótfalu és Nagyfalu községek, Poleva s Fazarnica puszták kivételével.

— **Gümőkóros kolbászok a vásáron.** Egy drávavásárhelyi paraszt gazdának az egyik tehene f. hó 7-én gümőkórban elpusztult, miért is az egész állat elföldelését rendelte el a hatóság. Az élelmes gazda azonban a helyett, hogy elföldelte volna a döglött állatot, csekély összegért eladta egyik ismerősének, ugyancsak egy drávavásárhelyi lakosnak, ki tudta ugyan, hogy miben hullott el az állatt, de azért az egészet mégis földolgozta kolbásznak, hogy majd igy a t. hó 10-iki drávavásárhelyi országos vásáron a vásári közönségnek elárusitja. Szerencsére, a hatóság tudomására jutott a bünös szándéknak, s igy mielőtt a fertőzött kolbászból eladhattak volna valamit már 9-én délután elkobozták a veszedelmes táplálékot.

— **A kivándorlás korlátozása.** A belügyminiszteriumhoz az utóbbi időben tömegesen érkeznek a határrendőrségektől följelentések különböző kivándorlási visszaélések tárgyában. Ez a körülmény, valamint a mindinkább fokozódó kivándorlási mozgalom korlátozása arra inditotta Kristóffy József belügyminisztert, hogy a kivándorlók igazoló jelvényeik kiadását rendeleti uton kivette a törvényhatóságok jogköréből. Az eddigi gyakorlat szerint ugyanis az ilyen igazolójegyeket, amelyek bizonyos esetekben az utlevelet pótolják, a törvényhatóságok adták ki. A belügyminiszter rendelete szerint az igazolójegyek is ezentul a belügyminisztertől kérendők, aki a budapesti egyetemi nyomda által egységes tartalmu számozott ürlapokat fog a törvényhatóságokhoz kitöltés céljából esetről-esetre küldeni. A belügyminiszter legutóbbi intézkedése egyrészt az igazoló-jeggyel kivándorlók nyilvántartását könnyiti meg, másrészt módjában lesz a miniszternek a kérelmet esetleg megtagadni.

— **Felülfizetések** a Sárközy testvérek által tartott táncestélyen:

Kollarics Mihály 4 K.; Molnár Zsigmond 3 K.; Holub Oszkár, Mráz Testvérek, Dr. Schwarz Lajos, Gerstmann Ernő, Babócsai Ödön 2—2 K.; Godina Ignác, Grész Gyula, Neumann Salamon, Neumann Vilmos, Strausz Miksa, Gänger Jenő, Hirschmann Nándor, Kreutz Lipót, Cár Jenő 1—1 K.; Takács György, Söjtöri János 50—50 fillér. Összesen 27 K., melyet ezuton is köszönettel nyugtáz a zenekar.

Vásáráthelyezés. A belügyminiszter engedélye folytán Csáktornyán az idén nem nov. 25, hanem nov. 26-án lesz országos vásár.

— A **Dr. Richter-féle Liniment. Caps. comp. (Horgony-Pain-Expeller)** igazi, népszerü háziszerré lett, mely számos családban már több mint 36 év óta mindig készletben van. Hátfájás csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csúznál stb.-nél a Horgony-Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapitó hatást idéztek elő; sőt járvány kórnál, minő: a kolera és hányóhasfolyás, az altestnek Horgony-Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménynyel alkalmaztatott bedörzsölésképpen az influenza ellen is és üvegekben: á 80 fillér, 1 kor. 40 fillér és 2 korona a legtöbb gyógyszertárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék határozottan: Richter-féle Horgony-Liniment (Horgony-Pain-Expellert) kérni, valamint a »Horgony« védjegyre és a Richter cégjegyzésre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

— **Apolási dijak megállapitása.** A m. kir. belügyminiszter körrendeletével a vármegyénk területén levő közkórházak ápolási dijat következőképpen állapitotta meg: és pedig a nagykanizsaiét 1 K. 36f., a zalaegerszegiét 1 K. 28 f., a sümegiét 1 K. 16 fillérben.

Alsólendvai takarékpénztári részvényeket óhajtok venni.

Címem a kiadóhivatalban.

XXIII. Csáktornya, 1906. marciuša 11-ga 10. Broj.

Sve pošiljke se tičuč zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlažeći družtveni, znastveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . . 4 kor
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik: LOPARITS R. JÓZSEF. | Glavni urednik: MARGITAI JÓZSEF. | Izdatelj i vlastnik: STRAUSZ SÁNDOR.

Protuletno delo.

Tu je lepo protuletje. Zeleniti se je počela senokoša i dišeče fijolice su počele cvesti. Dakle protuletje je tu. Stoletni kolendar veli, da ako medved na svečnicu iz svoje luknje vun pogledne i ako svoju sencu more videti, tojest ako sunce sveti, onda se medved nazaj leže spat, jer je još ne kraj zimi. Ako pak je na ov den oblačno, onda vuni ostane, jer več je kraj zimi. Letos je oblačno bilo na svečnicu. Ako bi dakle istinu dali stoletnomu kolendaru, onda i mi moremo reči da više zime nebude. Ali i stoletni kolendar je tak, kaj negda trefi, negda ne. Zato mi neverujmo vu nikakve coprije. Pak ako je lepo vreme poslujmo vuni, ako je grdo onda si najdemo doma delo.

Najprvič trsimo se nato, da one zemlje koje smo vjesen zbog vnogo deždja ne mogli orati, zorjimo sada. Čim večput preorjemo zemlju, stem vekši hasen imamo. Jedno prirečje veli da kuliko oranja, tuliko kruhov. Pak čim prije podorjemo sada stem se bolje preprhni svaki gnoj vu zemlji, kaj zemlji samo hasen more biti a ne kvar.

Zvun toga imamo delo na senokoši. Krtorovnjake raztepimo. Senokošu dobru povlačimo sa branom, kaj se mehin, koje je na senokoši, gori vtrgne i uniši. Naši gazdi osobito radi zanemariju senokoše. Kud idemo po senokoši puno mehina vidimo. To je ne zdravo za senokoše. Pognojimo senokoše. Zato je najbolša gnojšnica. Gde su senokoše prazne, tam posejajmo travino seme.

Vu goricah odprimo gorice i moremo rezati trsje. Vezda se moremo hapiti nove gorice saditi. Trsje zato moramo sada obrezavati, jer čim prije jakše venike stira, stem mu menje škodi potlašnja zmrzavica.

Vu sadovnjaku osobito vnogo dela i mamo. Spucajmo drevje od gusenicah. Ako svaki gazda svoje drevje spuca onda nam nebudu gusenice pojele sada. Ali ako samo jeden gazda zanemari pucanje gusenice od jednoga suseda k drugomu ideju i tak je on drugi zabadav pucal drevje.

Čim bolje obklaštrimo drevje, da bude luft imelo. Vnogim se mili drevje klaštriti jer mišliju, da to škodi drevju. Čim je bolje zpucano drevje, stem nam više ploda daje.

Čmele več slobodno vun pustimo i spucamo njim poda, na kojim je koš Ne dalko od koša denimo vodu i na vodu lamu, da budu mlehave čmele mogle piti i da se nevtopiju.

Dakle dosta dela imamo na protuletje. Ali to si sve dobri gazda pozabi, samo Bog daj dobro ljeto, da bude trud naplačeni.

Politika vu stranjskih zemljah.

Englezki kralj vu Francuzkoj. Eduard VII. kralj englezki je prošlu subotu ob 6 vuri 50 minuti na večer vu Pariz se dopeljal. Tu ga je na banhofu počekal Rouvier francuzki minister predsednik, kakti namestnik Fallieresa predsednika francuzke republike. Kralja englezkoga su jako lepo primili vu francuzkoj. Drugi dan je kralj pozval k sebi na obed Fallieresa, predsednika republike, a zatem pak je pohodil predsednikovu ženu. Na tretji den je kralj dalje putoval vu Biaritz.

Kina. Kinezersko poslaničtvo vu Rimu je dobilo iz Kine glase, da je ne istina kaj bi vu Kini buna bila proti krščenikom. Kak takajše na one glase, da je kinezerska carica betežna, to odgovara, da tak car kak i carica su obedva zdravi i da je vu celoj Kini takov mir, kakov je več zdavnja ne bil.

Nemški cesar i englezki kralj. Kak jedne novine pišeju, budu se vu prvoj polovici aprila meseca zišli na Malta otoku. Iz druge strani pak veliju, da je istina, kaj budu se dva vladari zišli ali ne vu mesecu aprilu, nego vu juliušu i ne na Malta otoku nego vu Slezkoj, gde budu nemške velike muštre tu bude Edvard englezki kralj gost Vilmoša cesara Nemške zemlje.

Serbija. Srbski ministri su se zehvalili na službu. Zrok tomu je, da je vu svrhi harmice Austro-Magjarska tak težke kondicije postavila, koje srbska vlada sada, kada srbska leva stranka tak jako proti stoji nebi mogla prijeti. Pak zato je sada Stojanovič ministerpredsednik svih ministrov zahvalenje na službi predstavil kralju Petru, kaj je i ov prijel.

KAJ JE NOVOGA?

— ***Kolendar.*** Marciuš 12. Pondeljek. Gregor papa — 13. Tork. Rozina devica. — 14. Sreda, Matilda kraljica. — 15. Četrtek. Lougin mučenik. — 16. Petek Heribert biškup. — 17. Subota Gertruda devica. — 18. Nedelja Eduard kralj mučenik. — Evangelium ove nedelje je kak je Jezuš nemoga vraga pretiral. (Lukač, XI. 14—28). — Zadnji fertalj meseca bude 17-ga ob 12 vuri 57 minuti po poldan. — Sejam bude 13-ga tojest vu tork vu Legradu, 12-ga, tojest vu Pondeljek vu Magjarovo. — Vreme bude prve dneve oblačno i curelo bude, a zatem lepo vreme.

ZABAVA.

Iz vodenoga orsaga.

Kada putni človek prek velikoga Nemškoga orsaga putuje kre lepe Rajna vode, vu Hollandiju dospe, vu kojoj zemlji vezda jedna lepa mlada ženska po imenu Vilma kraljica kraljuje.

— Ovoga orsaga čisto prav za vodenoga orsaga moremo zvati, ar ne samo da ga morje zavzimle okolo na okolo, nego njegove zemlje, takaj k morju spodobne velike mlake, tekuče vode i vnožina kanalov trgaju. Kraljestva ovoga jedna stran, od morja nižeže leži, na tuliko, da podjednom se njim ta pogibelj bila grozila, da nje morje poplavi.

Nego hollanduški marljivi poljodelavec svojom marljivostjom i velikem hotenjem je suproti stal morskoj poplavi, takve silne kamenite stene je zazidal i s zemljom naphal, da od vezda za segurno može reči ovu navadnu reč, da Bog je stvoril morje, mi pako brege!

Hollanduški gazda se je moral boriti sa morjom i vodami, ne samo zato, da nje od strani i po tem k rodnem zemlam dojde, nego i zato, kajti je po takvim načinom včinil vode za svoje sluge, koje vezda za parobrodnu vožnju, za polevanje i za ribičiju hasnuje.

Veliko i vnogo ljet terpeče delo bilo je ovo, nego človečanska velika marljivost i želja je preobladala narav.

Denes več Hollandija, med najplodneše orsage spada. Na oni krajinah na kojih je negda vnogo vode bilo, ali najviše trstika vodeno cvetje je raslo, denes vre tak rodi pšenica, kuruza duhan, kak pri nas i na jako tustim bujno zelenim pašišču lepe črno pisane krave sa velikemi teliči frizlandski konji na velike šerege svinje i ovce se paseju. Takove komade zemlje, koje su od vode vzeli, vezda kanali i nasipi braniju i za »poldere« nje zoveju i gospodar nit po putu nit na koli, nego na čunu more dojti na svoju senokošu. Ovi tak obrobleni kanali spuščaju vodu vu potoke, odonut pak vu morje i od vode na oslobodjeni krajinah tak je bujno bilje, da Hollandiju k najlepšemu vrtu je moči prispodobiti.

Kre kanalov ima vnožina vetarnjakov iliti veterni melinov. Ove medjutim nehasnuju samo za zgotavljenje zrnja, ulja, duhana i papira, nego suvišnu vodu doli spuščaju takaj na svoje senokoše i zemlje.

Hollanduški poljodelavec je prosti, čeden, skromen težački človek, nego velika jakost biva vu njem. Tam med vodami živući bi lehko na nikaj došel, nego mesto toga da bi volju svoju zgubil, neprestanoma po onem putu hodi, kojega su njegovi starci nasleduvali, Ovak onda iz morja, iz močvare iz vonječega mlaja, koji su njemu smrtni neprijatelji bili, si je sebi dobre prijatelje priskrbel i ve vre ni samo da je blaženi, nego i zadovoljen i od dneva do dneva bogateši postaje.

Hollanduškoga gospodara marljivost ne daje nam samo zbog toga peldu, da ga nasledujemo, da suvišnju vodu iz svojih gmajnah i orani zemljah doli spuščamo na one zemlje koje vodu potrebuju nego ovi navuki

— **Potres vu Ameriki.** Vu Severnoj Ameriki vu tak zvanoj Kolumbiji je veliki potres bil, koj je velikoga kvara zrokuval. — Prilikom potresa više menši otokov je zevsema izniknulo. Da od potresa kesno došlo je javlenje vu Europu, tomu zrok je taj bil, da od prekorednoga potresa su se telegrami pokvarili. Zemeljsko stepanje po priliki za dve vure koma došlo je do europejski bregov i pod ovem vremenu preko tri četiri vur vsi ljudi su po stepanom zemljom hodili, ali su potresa ne čutili, jer se je gibanje po celoj zemlji razprestrlo. Na zemlji vse telegramske pripravnosti su čutile potresa, od vure nihalka neredno visela. Nego ni samo na licu zemlje nego i pod zemljom gliboko takaj strašno tresenje bilo je čutiti. Vu Ameriki vsi vulkani su se počeli gibati i ognja metati iz sebe.

— **Razbojstvo.** Vu Máramarosszigetu su vu Szikszay Zoltan ešpereša službenu kancellariju vdrli tolvaji. Vertheimkassu su prevrtali i više jezer korun gotovi penez i vredni papirov su vkrali. Kancelarije zvunešna vrata su sa krivim ključom odprli i s finimi gletvami su Wertheim kassu razbili. Domačina nikakvo ruženje nije spazila, samo vjutro kad je ešpereš v kancelariju išel, spazil je razbojstvo. Krivce iščeju.

— **Vu zdenec se je vtopil.** Ripka Janos cigleničke fabrike težak vu Kassa varašu ove dneve pred poldnevom sa višešemi svojemi pajdaši na cigleničkem dvoru bivajučem zdencu su nekaj popravlali, mèd čim jedna prhka deska se na dvoje pretrgla i Ripka je vu zdenec opal, doklam su mu na pomoč došli več se je vtopil.

— **Vužigajući dečkarci.** Vu Obad občini, ovo zadnje vreme se ognji gusto jesu pripečali, kojim zroka poglavarstvo zeznati nikak nije moguče bilo. Nego ove dneve sedem ljet staroga Vatz Štefeka su ravno onda zadrubiščili, kad je Vein Istvána obadijskoga stanovnika hižu vužgal. Dete je to valuvalo, da Veina hižu je zato vužgal, da se hotel veseliti vu plamnu. Dečec je valuval i to takaj da do vezda je vre dve hiže vužgal. Drugi slučaj je ravno takov; vu Rugazd občini ove dneve se zažgal Tóth Ferenc poljodelavca na dvoru kup slame. Žandarstvo po iztragi je razvedrilo, da Totha pol pet ljetošni sinek iz kuhnje je šibice vun donesel, i žnjimi je vužgal kup slame. Proti otcu zbog nepazljivosti su suda podigli. —

— **Učitelj je poštenje uvredil dijaku.** Od smešnoga dogodjaja davaju glasa iz Pariza. Jeden selski francuski navučitelj je sledeče reči napisal jednomu svojemu navučniku vu teku:

— Dijak je osel.

Dijak je najmre — ne dobro napravil svoju zadaču i zbog toga je njegov navučitelj ga takvim načinom hotel sramotiti. Dijakov otec medjutim se za zbantuvanoga spoznal, i zbog ove reči je zatužil pri sudu navučitelja. Kotarski sud je ovu reč osel, za zbantuvanu našel i na peneznu kaštipu je odsudil navučitelja. Višeši sud medjutim je premenil ovoga suda i izrekel je, da navučitelj ima juša svojemu dijaku reči, da je osel. Dakle navučitelju je sud pravicu dal.

— **Izníknuta srebernina.** Za ono vreme, kada su oblasti proti Kini — demonštraciju naredjivale, Linevič general kad je prama Pekingu več blizu bil, vnožina sreberni kinčov je bil našel, koje Stössel generalu predal je zaradi čuv nja. Nego doklam je regiment vu Portli-Arthur bil dospel kinč je nekam izniknul. Regimentovoga zapovednika su iz službe hitili i za jedno proti njemu strogu iztragu podigli, iz kojom prilikom jedne gospe med njenom za mazanom opravom 30 jezer rubelov našli jesu, Gospa je rekla, da njeni tuvaruš koj je njoj samo jedno stran blaga dal, vu jednoj bankari vnogo više imade nuter položeno. Pri istoj ovi bankari vsakojačke osobe dva miliona rubelov imadu nuter nameščene. Stössel general, po dugoj iztragi je uztanovil, da gospe tuvaruš vu kratkem vremenu si je za 180 jezer rubelov jedno imanje kupil, koji su vu spomenuti bankari na interes bili položeni. Kuropatkin je ovu celu stvar, vu kojem su više visoki oficirov delniki bili zaterl i odredil je, da se kraj čini, dalešnjoj iztragi.

— **Vu potok se je vtopil.** Vu zadnjim broju smo več dali glas, da se je Kőrössy Florijan listonoša notariuštva csáktornyaiske fare vu potok vtopil kraj kasarnah. Stari Florijan je sigurno nekam hotel iti i onak sa pijanom glavom je vu potok zabuhal. Stari Florijan je negda pandur bil. Za pokojnoga Vrancsitsa sudca je on bil velikoga sudca husar (katana.) Vezda nazadnje je listonoša bil i sa svojom cesarskom belom bradom je znameniti človek bil pred svakim. Vezda več niti njega néga. Žganica ga je spravila spat. Naj počiva vu miru!

— **Jezero ljudi pod ledom.** Strašna nesreča se je pripetila vu Helsingforsu. Ribiči su na zmržjenim morju luknje napravili i ribe lovili. Jeden strašni veter je leda otrgel od brega. Na ledu je više kak jezero ljudi, zvun ovih kola, konji i druga sredstva su bila. Zmed ovih se je samo dvesto ljudi i 75 konjov moglo osloboditi. Osemsto ljudi se je vu morje vtopilo.

— **Kríže je zkuril.** Vu Gyulaj občini je vu cintorski hiži (kapuri) več duže ljet stanuval Madarász Ferencz, jeden 78 ljet star starec. Starec je vnogo gladuval i vu zimi stem vise zime trpel. Nazadnje si je nekaj premislil i počel je po noči iz grobov križe nositi vu svoju hižičku i sa ovimi kuriti. Ali niti mu je tak ne sreča poslužila jer ga je občinski birov prijel i prijavil žandarstvu.

— **Kuliko je koštal rusom tabor?** Sad.. su vu Ruskoj zračunali i službeno, kuliko je koštal rusom tabor, kojega su sa japanci imali. Poleg ovih računov je tabor koštal 966 millionov 600 jezer rubelov, kaj poleg naših penezov skorom dve milliarde korun zbije. Za ovih 840 million rubelov na 1904-to ljeto a ostali penezi pak na 1905-to ljeto opadneju. Najviše je koštala mornarica Rosdestvensky-a. Samo ova je 600 millionov rubelov koštala Ruskoj. A kaj pak rečemo od onih millionov, koji su zvun računa došli vu žepe činovnikov i ministvov.

— † **Molnar Štefan.** Primemo sledeči list; »Vumrl je Molnar Štefan, negdašnji sobotički plebanuš 27-ga februara, a zakopan je 1-ga marciuša 1906. ljeta vu Nagykanizsi, gde je vu penziji sprevodil 21 ljeto. Doživel je starosti 86. let. Leta 1848. bil je vu soldačiji za feldpatra, jašil na konju, kano magjarski huszár. Potlam bil je vu Puturnu par leto za plebanuša. Leta 1866. dosel je vu Szoboticzu za plebanuša, i taki je postal vicejašprist. Ovaj redovnik bil je jako strog za navuk krščanske katoličanske vere. Koji ni znal Boga moliti i krščanskoga navuka, taj nije mogel dojti vu zakons-

---

su naši dobri prijatelji, koji nam davaju tolnaće, da pomoćjom vučenih mernikov ova naj ne zapustimo. Čim prije nasleduvati moramo hollandušku peldu zato, kajti sdržanost i marljivost med naj vekšemi pogibelji takaj, k dobromu stališu i k bogatsvu vodi nas.

N.—p.

Fannika.

Od kraja je nekak išlo Tomašu; dok je srdit bil, se je ne zmislil da i jesti mora. Ali na hitroma je počel njegov žaludec truliti. Kaj bude sada? Da v krčmu ide na obed, to mu drago dojde, pak niti nema peneze sada, jer je Fannika sve sobom odnesla. A želudec je veliki gospon. Njega je moči zamamiti na nekoj čas, ali dugo ga je ne moči vkanjuvati. To je i Tomaš počel opažuvati. Pak čim je vekšu silu delal žaludec, tim je bolje počel premišlavati Tomaš, kaj je čineči sada. Nazadnje kada je več jako gladen bil je sam išel vu špajz, zel si je malo mele i mašče i počel je prežganu juhu kuhati.

Šoštari su čedni ljudi. Ja sem poznal jednoga, koj se je iz svojega siromaštva znal smejati. V zimi, kada su mu deca najbolje gladuvala, onda je dal prezvati da bude svoje »siromaštvo» tržil. V nedelju popoldan se je puno kupcov zišlo k njemu, ali da su zeznali, da zaistino nikakve stvari, nego siromaštvo bude tržil, su se svi dobro smejali, pa ako niti nisu kupili siromaštvo od šoštara, tuliko je ipak postigel, da je drugi den puno krumpera, mele, mašče dobil, i taki je prestal glad pri njegovoj hiži.

I Tomaš je mislil, da on more biti tak čeden, pak bude on i prez žene mogel živeti. Ali žaludec je ne privoljil tomu da bi samo prežganu juhu dobil navek. Jer drugu hranu Tomaš nije znal skuhati.

Ali opet je tu stara Kvasarica. I bez toga da bi Tomaš jednu reč rekel, počela je Kvasarica lamentirati.

»Kaj ne ve bi bila dobra baba! Ali ste me predi šimfali, kak ste znali kaj hočem. Ja sem vam onda štela reči da bežite za Fannikom, dok vam je ne kesno, jer vam je peneze odnesla. Ali neste me niti hteli posluhnuti. A ja sam vidla pri obloku da je Fannika peneze k sebi dela Grbec su ju peljali na banhof. Ja si tak mislim, da se je Fannika vu Fiumu odpeljala. I ja sam si tak prišduderala, da bi najbolje bilo ako bi vi išli vu Fiumu za njom. Im je to ne tak dalko. Ja imam 10 forinti prišparani, vam je posudim, samo idite čim prije za Fannikom, da vam sve peneze nepotroši.

Stem je baba desetku dela na stol i obrnula se je pak je bez reči otišla. —

Tomaš je samo gledal, sram ga je bilo prijeti od Kvasarice peneze. Ali sila grade tere. Pak zato je Tomaš prijel desetku i vu žep nju je porinul.

Drugo pitanje je to, jeli bi išel za Fannikom? Kaj pak bude? Im kak tak Fannika mu je itak nekaj drugoga skuhala ali prežganu juhu je itak ne mogel navek jesti.

Spravil se je onda vu svoj svetešnji ancug. Tojest opravu je samo jednu imel, ali ovu je tak dal zešiti, da je zvuna bila za svakdašnji den a znutra pak za svetek. Dakle preobrnul je opravu i onak se opravil znovič. Otišel je na banhof i hajd odpe-

ki stališ. Rekel je, kakovu decu budeš ti odhranil, ako sam neznaš Boga moliti.» I istina, u Sobočki fari to su tak mirni ljudi kak malo gde, ali to je znak da imamo dobre pastire, i to imamo zahvaliti Molnar Štefanu, koji se brinil i zato, da nam na mestu sebe bude ostavil dobroga pastira koji bude vreden Sobotičke fare. Lepi njihovi navuki vugodni aldovi, ipak neima niti jedna ovca straha dojti pred njih makar vu noči. Daj Bog da budu nam potvergjeni od milostivnoga Grofa Festetics Jenöa, i na dale za namestnika Božjega toje želja naša, Imrey Ferencz da bi bili naš Sobotički plebanuš. Vidite dragi kak se Molnar Štefan brinil za vnogo dobra, vam je poznana kapela pri sv. Križu, vu kak lepi red je postavljena po Molnar Štefanu. Pak nise brinil samo za Subotičku faru nego i za celi orsag. Dobro vam je poznani, kakti ablegat čakovečkog kotara. On je bil vu Budapešti u orsačkom spravišču tri leta. On se tam brinil s dušom i telom samo, da narodu pomore. Itak imamo nekaj zahvaliti. Interesi veliki su propali i u Megjimurju gornica i više bi bil pomogel, ali nije bilo moguča. Vidite kak to teško ide denes, gde se skoro cela Magjarska bori, nekaj postiči kak jako teško ide, nego Bog bude i to naravnal. Vidite dragi lepo je življenje njegovo bilo. Ali bila je i lepa reč na skradnji vuri »S Bogom ostanite svi ostali Bog višnji vas naj blagoslovi. Molite Boga zame, a ja se budem zavas to je želja moja!» — Lepi sprevod, četiri patri franciškanari bili su na sprevodu, takaj i više redovnikov iz Megjimurja jesu došli Gosp. Kanonik Peczek György i kada su došli vu hižu, dobili su vu ruke sveču i pogledali su mrtvu telu vu lice. Zatim su sv. vodom posvetili telo, i jedno malo su mislili, nakaj jedenput človek dojde, i onda su se obrnuli suznimi očmi vun. Zatim išlo je vnogo naroda, stari i mladi, muški i ženske na grobje. A mrtvo telo vozil je veliki ceh sa četiremi konji vu Nagykanizsi, i zvonilo se vu Kaniži i vu Sobotici. Lepo je videti redovnike pri oltaru, ravno tak jesu i na smrtni posteli. I poleg je bil kelih, i velika cirkvena knjiga, i ovak su zevsum opravom vu hladnom gruftu, samo kelih i knjiga ostalo je doma. Daj mu Bog pokoj njegovoj duši to je želja moja, i sviuh nas farnikov.» Kraljič Mihaly, Podbrest.

— **Urbarijumsko poglavarstvo** Csáktornya varaša bude marciuša 26-ga pred poldan ob 9 vuri sednicu držalo. Tu bude se ustanovilo, koji imaju votume i koji imaju kuliko gmajnarije. Zatem bude se ustanovilo delo vodjene skupno hasnuvane šume. Pozivljeju se svi gazdi šume, da na ovu sednicu dojdeju. Sednicu bude vodil Hrabovski Kelemen, magj; kraljevski oberjagar.

— **Folišne peneze** delaju več po priliki 8 ljet vu okolici Soprona i Szombathelya krivce je do vezda ne bilo moči zazvediti. Najprije su samo srebrne forintače delali, ali od 1902-ga ljeta več i srebrne jedne korune i od 1903-ga pak več i petkorunaste peneze delaju. Jer je strašno veliki kvar to tak orsagu, kak i onim siromakom, koje povkanjuju huncvuti, je sada 1000 korun nagrade obečano od ministeriuma onomu, koj bi krivcom na trag peljal žandarstvo. — Okolo Muraszerdahelya su takaj več duže ljet 20 i 10 filléri vu prometu, koji su folišni. Dobro bi bilo ako bi se i tu zazvedil krivec.

— **53 ljeta je bil vučitelj**. Vu Marostordavármedjinsko Kibéd občini je sada stupil vu penziju Kusztoš József državni učitelj. Sada je sedemdeset šest ljeta star i petdesettri ljeta je bil navučitelj vu občini, gde su ga svi poštuvali. Iz njegove ženitbe ima trideset i dvoje dece. zmed kojih je najmenše dete samo — dve leti staro. —

— **Ne se dobro spuškom igrati**. Čudimo se da su je još roditelji koji puška za igraču držiju. Zbog toga se onda največ nesreče pripeti. Tak se je to pripetilo i vu Orehovici. Februara 26-ga vu nedelju pred poldan ob 10 vuri je Jambrovics Janoša 18 ljet stari Valent sin sa tom nakanom odnesel vun svojega otca pušku, da bude vrane strelal. Taki je i pajdaše dobil. Med ovimi je bil i Branovics Ferenc 15 ljet star dečko. Te hlapi su se počeli sa puškom igrati. Branovics je ciljal pušku na Jambrovicsa. Svi su kričali Jambrovicsu naj se vugne puški, al on je rekel naj se samo igra sa puškom, je i tak ne nabita. Vu tem hipu su se obedve cevi sprožile i Jambrovics koga su šuši na glavi trefili je mrtev opal doli. Tak je došla na istinu ona pripovedka iz početnice da su se Tinček i Miškec soldate igrali . . . .

— **Nakaj zide cesarska vura ?** Ne su sve cesarske vure srečne. Nekoje, koje sreča postigne dojdeju vu muzeume i tu je hodiju ljudi gledat. Ali ne su sve tak srečne. Kak sada čitamo Maximilijana cesara vura je vu jednoj madridskoj stari krami bila na prodaju vun deta. Ovu vuru je Maximilijan cesar vu Mexiki dal prek jednomu svečeniku, kada ga je ov spovedal predi kak su ga skončali. Vuru je zato dal svečeniku, da ju Šarolta cesarici daje prek. Kak je vura vu staru kramu došla, od toga negovori kronika. Vuru su dosta drago prodali. Na vuri je moči sledeči napis čitati: »Cesarske marinarije oficeri Maximilijan nadhercegu, 1854. —

— **Zbog ljubavi**. Széles Gyula je mladi šoštar bil vu Müvesdu Kak je to pri mladi ljudi navadno i on se je zaljubil vu jednu fajnu devojku, koja je k tomu još i bogata bila Devojka bi takaj njega rada za muža, ali roditelji njeni su od toga niti znati ne hotela. K drugomu su ju dali zamuž. Pred fašnikom on pondeljek je bilo gostuvanje. Vu noči je šoštar pred hižu došel, gde je gostuvanje bilo i tam se je vu glavu strelil.

GOSPODARSTVO.

Vu čistoči držana krava više mleka daje.

Na svetke sam mali gospodarov stale pregledaval, spazil sam, da se jako malo briniju za čistoču krav, akoprem to nije samo zato falinga, da smradna krava hitreše zbeteža, nego falinga je i zato takaj, kajti smradnu kožu imajuča krava menje mleka daje.

Poleg negdašnjega opaženja, vu najnoveše se takaj svedoči, da ako kravinu konu — vu čistoči držimo, bude nam vnogo više mleka doprinesla.

Ovo najnoveše opazenje su zprobali pri jedni vekši švajcariji pri četiri najbolje doječi kravaj tak da 10 dni dojili su one krave koje su vu najvekši čistoči držali i opet 10 dni su je ne čistili, nego su nje vu smradu ostavili.

— Razlika med onimi kravami, koje su do 10 dni vu čistoči i kad su nje 10 dnevov vu smradu držali, na mleko gledeč je sledeča bila:

	snažena	nesnažena	menje
1-va	630 klg	570 klg.	60 klg.
2-ga	615 »	580 »	35 »
3 ja	725 »	700 »	35 »
4-ta	462 »	430 »	32 »

mleka je dala.

Dakle vu 10 dnevi ne znažene krave dale su 162 klg. mleka menje od onih, koje su vsaki dan njihovo telo vu snagi držali. Ako bi anda ovo mleko kilogram, samo po 12 fillerov računali, za 10 dni bi včinilo 19 korun i 44 fillerov dohotka, iz toga se anda vidi, da je vredno krave vu snagi držati, tojest na nje skrb i brigu imati tim bolje kak sam vre prvlje gori bil rekel, i radi njihovoga zdravja takaj. Jer ako je krava nečista se navek čoše, hobli, i stem onemogne. Čista krava je mirna i tak joj žile več mleka moreju napraviti, kak da bi nemirna bila.

---

ljal se je i on vu Fiumi. Drugi den vu jutro je več vu Fiumi bil.

Dok se je peljal na cugu, je podjednim špotal mašinistu, kaj prekletno tak pomali ide taj cug. Saka vura jemu veliki kvar, jer Fannika stem više potrosi iz petdesetke

Nazadnje je ipak vu Fiumu došel. Vu varašu se je več znal ravnati, jer je negda več tu bil, kada je Fanniku zkupil iz Fiume. Ovak premišlavajuč došel je do oštarije, koja se je zvala »Oštarija k zlatnomu oslu.» Tu se mu je jeden ženski glas jako poznato videl. Najme negdo se je nutri smejal, pak je Tomaš vu tem smehu na Fanniku mislil trefiti. Prime dakle za kvaku zlatnoga osla i ide nutri.

Eto ti, našel je Fanniku! Med dvema taljani se je zabavljala. I još kak fino! Pak zato nije niti spazila Tomaša. Ali spazil je on nju! Da bi ju božji bič poparil, ovakša i onakša. čekaj budem ti ja dal taljane. K njoj je skočil i onak nju je hotel šuknuti da se šika. Ali Fannika ga je spazila i počela je kričati. »Ti prekleti škerlec, či te je sam hudič sem donesel!«

Stem su taljani stupili kcoj i onak su namazali Tomaša da se šika. Samo kada je došel jeden policaj, on je nje širom rezirgel i sve je odegnal na policaju. Tu se je zezoalo da Fannika k Tomašu spada, zato su Fanniku nazaj dali Tomašu a dva Taljane su zaprli vu rešt jer su nemir delali. Ali i to je zeznal Tomaš, da je iz petdesetke samo jedna desetača ostala. Kaj bude vezda činečí?! Bi skorom bolje bilo, ako nebi došel po to kerlutinu. Ali zabadav je več. Petdesetača se rezkadela, pak je on još dobro zato naglodan bil. Več je te volje bil da Fanniku tu ostavi. Ali onda mu je na pamet došla prežgana juha. No, rajši ju zeme dimo kak pak bi navek prežganu juhu jel. I odpeljal se je sa Fannikom dimo. Od onda kada se svadiju, navek sa tem vtiši Fannika Tomaša, da se mu zgrozi, da vu Fiumu otide. Na to Tomaš vtihne, jer nebi opet rad koštal prežganu juhu i — taljanske šake.

Greben.

Gabona árak. — Cena žitka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	15.00—
Rozs	Hrž	12.00—
Árpa	Ječmen	14.00—
Zab	Zob	14.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	13.80—
Fehér bab uj	Grah beli	25.00—
Sárga » »	» žuti	17.00—
Vegyes » »	» zmešan	17.00—
Kendermag	Konopljeno seme	24.00—
Lenmag	Len	16.00—
Tökmag	Koščice	20.00—
Bükköny	Grahorka	16.00—

16—17 1

Szőlőoltvány eladás.

A ki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

Vitye Miklós lelkiismeretesen vezetett oltványtelepéhez **Szerb-Csanádon** (Torontálm.), a hol **szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és sima zöldoltványok, bor- és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban** a legolcsóbb árban kaphatók. — **Szőlőlugasnak** külön e célra választott fajok. — **Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.** — A számos elismerő-levél közül itten csak egy: Tek. Vitye Miklós urnak, Szerb-Csanád. A nekem szállított 2000 drb. I. minőségű gyökeres oltvány 14—15 drbig mind megfogamzott s így azokat mindenkinek a legjobban fogom ajánlani. Már ez idén, t. i. az első évben 3½—4 m. hajtást hoztak, mely körülmény általános feltűnést keltett. Biztositom, hogy szükségletemet mindig Önnél fogom fedezni. — Szivélyes üdvözlettel Kunszt Sebő, Egres. —

6332 8—10

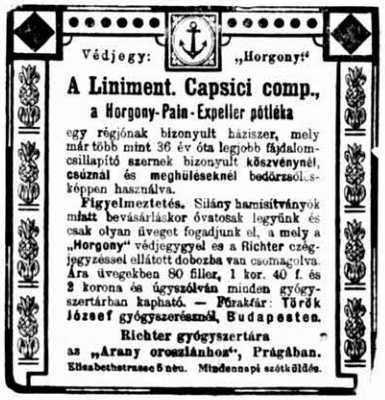

4-6 16—32

107 sz 1906.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 1905 évi Sp. II. 388 és számu végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai lakós ügyvéd által képviselt Villamostelep és gőzmalom cég javára Sostarics Dániel stridói lakos ellen 180 kor. 32 f. s jár. erejéig 1906 évi január 15-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 680 kor. becsült 1 kanca ló, 2 kocsi, 1 szekér és 1 kukoricakasból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbiróság 1904. Sp. II. 388 számu végzése folytán 40 kor. bróilag már megállapitott költségek erejéig, Stridón leendő eszközlésére **1906. évi március hó 14-ik napjának d. e. 11 órája** határidőül kitüzetik, és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyán, 1906. febr. 28. 675

Keresteik

egy csinosan butorozott, tágas szoba (esetleg butor nélkül) lehetőleg egy kis üres mellékszobával.

Ne Tessék Mutatványszámot Kérni!

mert a ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget AZ UJSÁG politikai napilapra április hó 1-től számitva, annak azonnal megindítjuk a legjobb magyar lapot:

AZ UJSÁG-ot,

de az előfizetést csak április hó 1-től számitjuk. — Előfizetési árak: Egy hónapra **2** *korona* — **40** *fillér, negyedévre* **7** *korona, félévre* **14** *korona, egész évre* **28** *korona.* —

Az Ujság Gyönyörű Husvéti Ajándékát:

„Az Ujság Album"-át

Az Ujság minden előfizetője megkapja 72 fillér portó beküldése ellenében, a ki AZ UJSÁG-ra egy félévre egyszerre, negyedévenként, vagy havonként, de félévi kötelezettséggel előfizet.

Megrendelési cim: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapesten, V., Kerepesi-út 54 szám.

HAZAI BANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NÁDOR-UTCZAI FIÓKJA

Alaptőke 15,000.000 kor. **BUDAPEST, V., NÁDOR-UTCA 18.** Tartalék 2,225.000 kor.

*Sürgönyczím: Nádorutczai Hazaibank. * Telefonszám: 86—01.*

Biztos tőkebefektetés és legolcsóbb sorsjegyek

a Pesti Hazai Első Takarékpénztár-Egyesület uj nyereménykötvényei.

671 2—3

Az első cziklusban évenkint háromszor junius 5-én, október 5-én, február 5-én

300.000
600.000
300.000
koronás főnyeremények

40.000 és 20.000, 50,000 és 20.000, 40.000 és 20.000 koronás melléknyeremények kerülnek sorsolásra.

Egy évi nyeremények összege:

1,571.000 kor.

Minden egyes sorsjegy okvetlenül kisorsoltatik.

A nyeremények főösszege:

32,221.300 kor.,

a törlesztési huzások főösszege:

36,938.750 kor.

mind az öt cziklusban.

A vevőnek a rendkivül előnyös nyereményhuzásokon való játék csak a vételár **kamataiba** kerül, mert a **legkisebb** nyeremény és a törlesztéses huzásnál sorsolt nyereménykötvényért járó nyeremény-szelvény árfolyamértéke **jóval több,** mint a sorsjegyek **mai ára.**

Minden egyes nyereménykötvény, illetve a kötvény kisorsolása esetén az arra kiadandó nyeremény-szelvény **az összes nyereményhuzásokon végig** — tehát 70 éven át — játszik, e szerint **többször is sorsolható nyereménynyel.**

A nyereménykötvényeknek biztositékát az államnak, városoknak és községeknek nyujtott kölcsönök képezik és a törlesztések, valamint a **nyeremények pontos kifizetéséért** a **Pesti Hazai Első Takarékpénztár-Egyesület** összes vagyonával külön is kezeskedik. Ezeket a nyereménykötvényeket **adjuk:**

a) **készpénzfizetésre** a mindenkori **pontos napi árfolyamon** darabonkint 20 korona foglalót kikötve. A sorsjegyekre kivánatra **igen jutányos feltételek mellett** megfelelő **előleget** nyujtunk.

b) **az 1883. XXXI. t.-cz. értelmében kiállitott részletivekre**

18 havi 10 koronás, vagy 32 havi 6 koronás részletre.

1906 évi március hó 15-ig beérkező rendeléseknél intézetünk ezeken az árakon **árfolyamemelkedés esetén sem változtat.**

Már az első részletnek postautalványon való beküldése után megküldjük a sorsjegyek sorozatát és számát tartalmazó törvényesen kiállitott részletivet, melynek alapján a vevő **azonnal** megszerzi a kizárólagos játékjogot.

a) **KÉSZPÉNZFIZETÉSRE:**

Megrendelési jegy.

b) **RÉSZLETÍVRE:**

Hazai Bank Részvénytársaság Nádor-utczai fiókja, Budapest, V., Nádor-utcza 18 szám.

Szíveskedjenek részemre a napi árfolyamon számitva készpénzfizetés ellen ..... darab **Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület nyereménykötvényt** küldeni. Mai postával küldök Önöknek foglalóul darabonként 20 koronát azaz összesen ..... koronát, mig a hátralékos összeget szíveskedjenek utánvéttel beszedni, folyószámlán hitelezni.

Kelt .....

A megrendelő neve: .....

[olvasható aláirás]

Pontos lakáscime: .....

Hazai Bank Részvénytársaság Nádor-utczai fiókja, Budapest, V., Nádor-utcza 18 szám.

Megrendelek Önöknél a prospektusukban foglalt feltételek szerint az 1883: XXXI. t.-cz. értelmében kiállitandó részletivre darab **Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesületi nyereménykötvényt.** A vételárat darabonként ..... koronás havi részletben fogom törleszteni. Az első részletet összesen ..... koronát ma postautalványon küldtem czimükre.

Kelt .....

A megrendelő neve: .....

[olvasható aláirás]

Pontos lakáscime: .....

Csáktornyán a Széchenyi utca 361 számu

674 1—1

ház

(1 üzlethelyiség 4 szoba, konyha) kb. 700 □ méter kerttel stb. összes hozzátartozóval **eladó.**

Bővebbet a tulajdonos ***Jakopovics Flórián.***

Akinek megbizható

Szőlőoltványokra

fajtiszta amerikai sima vagy gyökeres veszszőre van szüksége, forduljon teljes bizalommal **az llami segélylyel létesitett Vállalati szőlőtelephez Billédre** (Torontálm.)

Legolcsóbb árak!

Az intézőség.

548 9—10

SIEG. FISCHL & Co. Klagenfurt

rozsszesz, sajtolt-élesztő- és malátagyár.

AJÁNLJA:

pékeknek nagyon fontos

MALTOSIN-ját (sütőmaláta.)

A süteményt sokáig friss és ízletes állapotban tartja, azt könnyüvé, tetszetősebbé teszi és szép szint, tartósságot ad. Megtakarit sok tejet, cukrot.

Képviselet és raktár Csáktornya és vidékére

STRÁHIA Testvérek Csáktornya.

Ugyanoda naponta friss élesztőt szállitunk.

01—8 968

Házeladás.

Csáktornyán a perlaki utca 219szám alatti

673 1—1

ház nagy kerttel stb. szabad kézből eladó. Bővebbet KOMAR JÁNOS vendéglősnél (Erzsébettér.)

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor könyvnyomdájában Csáktornyán.